

บรรณานุกรม

- กนกพร ชัยวรพร. (2546). ศักยภาพเชิงการบริหารของสมาชิกองค์การบริการส่วนตำบลในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษาอำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ : กรุงเทพมหานคร.
- กมลวัฒน์ โมราศิลป์. (2549). ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบมีส่วนร่วมของตำบลเขาหลวง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2553 จาก www.ttesearch.org.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554). กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2552). สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายได้ของประเทศไทยตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 1 -10 (พ.ศ.2503 - 2554), คมสัน วาฤทธิ. (2545). ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาชุมชนลำน้ำว่า อำเภอแม่จรม จังหวัดน่าน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรงค์ อินทยนต์. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาบ้านโป่งร้อน ตำบลใหม่พัฒนา อำเภอกะคา จังหวัดลำปาง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉัตรแก้ว สิมารักษ์. (2545). คู่มือไกด์ท้องถิ่นแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการหลวงเชียงใหม่ : กองพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ชมนาด ต้นติเสรี. (2546). ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษา ชุมชนเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชลิดา รินทร์พรหม. (2550). การศึกษาความยั่งยืนของโฮมสเตย์ในอีสานใต้ สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2553 จาก <http://www.trf.or.th/research/project.asp>.
- ดารุณี บุญธรรม. (2543). ศักยภาพของชุมชนมั่งในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาบ้านน้ำเค ตำบลผาช้างน้อย อำเภอปง จังหวัดพะเยา. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทับทิม สุวรรณประภา. (2541). ความคาดหวังและความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวถ้ำเชียงดาว. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เทพพนม เมืองแมน และสวีน สุวรรณ. (2540). พฤติกรรมองค์การ (ฉบับปรับปรุงใหม่).

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2551). การท่องเที่ยวเชิงเกษตร สุราษฎร์ธานี การวิจัยฐานทรัพยากร ผู้การท่องเที่ยวยั่งยืน. กรุงเทพฯ. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

นภคต กฤษณะวณิช. (2547). ศักยภาพขององค์กรชุมชนด้านการเกษตร บ้านสันคะยอม ตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นภัก วัฒนคุณ. (2545). ความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว : กรณีเวียงท่ากาน ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นรินทร์ ทิจะยัง. (2539). การพัฒนาการท่องเที่ยวในทิศทางที่ยั่งยืนสู่การดำเนินการในทิศทางเดียวกัน จุลสารการท่องเที่ยวปีที่ 15 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม – กันยายน).

นิฐริน ไล่พันธ์. (2544). ศักยภาพและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย. จังหวัดอุบลราชธานี. สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิติธร เทพเทวิน. (2538). ศักยภาพของชุมชนชาวมืองในการจัดการศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นำชัย ทนุผล. (2528). การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วารสารส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 เชียงใหม่. สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่ 1. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

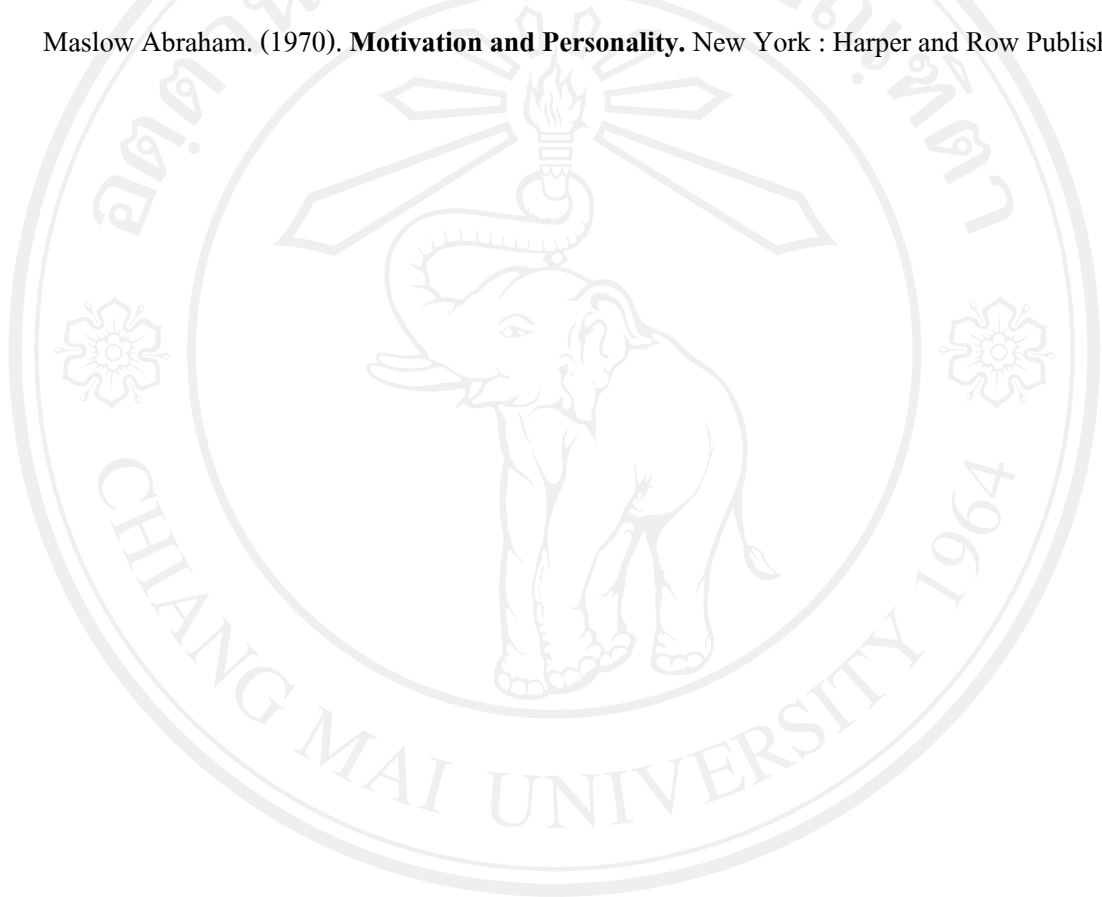
ประกอบศิริ ภักดีพินิจ. (2545). ศักยภาพของชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนริมกว๊านพะเยา : กรณีศึกษาชุมชนบ้านร่องไฮ ตำบลแม่ใส อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประยูร อุดมเสียง. (2547). ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในเมืองปากซอของ สปป.ลาวตอนใต้ สืบค้นเมื่อวันที่ 23 ww.recmert.kk กรกฎาคม 2553

จาก http://wu.ac.th/webthai/research_view.phpid.

- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. (2538). **สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยพร ทาวิกุล. (2544). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาบ้านไหล่หิน ตำบลไหล่หิน อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง**. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พนิตดา สิงห์ครา. (2544). **ศักยภาพของชุมชนบ้านห้วยอีในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรพิมล วิกฤษพัฒน์. (2551). **ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงใหม่.
- พิเศษ เจียจันทร์พงษ์. (2538). **คู่มือ มรดกโลกทางวัฒนธรรม**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- มธุรส ปราบไพรี. (2543). **ศักยภาพของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว : กรณีชุมชนไทยทรงดำ บ้านเขาย้อย ตำบลเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรัณย์ เลิศศรีภักษ์มงคล. (2540). **การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน**. จุลสารการท่องเที่ยว. ปีที่ 16 เล่มที่ 1 (มกราคม-มีนาคม).
- ศรียพร สมบุญธรรม. (2536). **การท่องเที่ยวแนวอนุรักษ์ สัญลักษณ์ใหม่แห่งทศวรรษ**. จุลสารการท่องเที่ยว. (มกราคม-มีนาคม 2536).
- ศิริพันธุ์ ไพโรจน์รัตน์. (2543). **ความพร้อมของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงราย**. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์เพื่อการวางแผนการท่องเที่ยวและการแก้ไขปัญหาความยากจนแห่งเอเชีย. (2549). **แนวทางการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์เพื่อการวางแผนการท่องเที่ยวและการแก้ไขปัญหาความยากจนแห่งเอเชีย.
- สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2548). **คู่มือการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนและบ้านพักแบบโฮมสเตย์**. เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์นพบุรีการพิมพ์.
- สันติกรณีย์ เขมาภิรมย์. (2547). **ศักยภาพการจัดการของกลุ่มแม่บ้านแปรรูปมันฝรั่ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- อภิวัฒน์ วีระวาสน์. (2543). **บทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้านในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว :**
กรณีศึกษาอำเภอเมืองออน กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
องค์การบริหารส่วนตำบลเทพเสด็จ. (2552). **บริบทบ้านปางบง** สืบค้นเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2554
จาก [http:// www.thepsadej.go.th/about.php?id=25&pid=55](http://www.thepsadej.go.th/about.php?id=25&pid=55).
- Maslow Abraham. (1970). **Motivation and Personality**. New York : Harper and Row Publishers.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved